

STADSREPORTERS

Hogeschool
van Amsterdam

VERHALEN DIE VERBINDEN VOOR EEN ZORGZAME BUURT

INHOUDSOPGAVE

Introductie	3
Systeem kaart	4
Het verhaal	6
1. Stadsreporter worden	6
Motivatie om Stadsreporter te worden	6
Factoren die deelname stimuleren	6
2. Vergaderen	7
Collectieve Creativiteit	8
Samenwerken	8
Spanning tussen vrijheid en gebrek aan zelfstandigheid in het proces	8
3. Surinaamse kookclub	9
Vrijwilligerswerk	9
Onderzoek in de buurt	10
Word een ontdekkingsreiziger	10
4. Het buurthuis	10
Zich inzetten voor mensen die hulp kunnen gebruiken	11
5. Hallo!	12
Open interview methoden	13
Praten met vreemden zonder oordelen	13
Meer durven praten	13
Niet geïnterviewd	13
6. Op straat	14
De hoge kwaliteit van de films	15
De authentieke en positieve toon van de films	16
Ontbrekende stemmen	16
7. De kijkers	17
Waar worden de films bekeken	18
Obstakels om de films meer te kijken	18
Plezier in het kijken van de films	18
Mond tot mond reclame	18
Informatie krijgen	19
Verbinding in de buurt	20
Transformeert en activeert het publiek	20
Een positieve blik voor buurtbewoners	20
8. Moene overwint haar stress	21
Welzijn en gezondheid van Stadsreporters	22
Project- en Onderzoekssamenvatting	23
Dankwoord	30

INTRODUCTIE

In 2025 gingen **bewoners van de Wildemanbuurt** als vrijwilliger aan de slag als **Stadsreporters**. Zij maakten korte films over lokale initiatieven, dagelijkse uitdagingen en over de mensen die zorg, creativiteit en energie in de buurt brengen.

Onderzoekers van de Hogeschool van Amsterdam werkten met hen samen. Zij onderzochten **hoe verhalen de band tussen burens kunnen versterken**. Ook keken zij **hoe verhalen buurtactiviteiten zichtbaar maken en collectieve zorg ondersteunen**. Collectieve zorg is de manier waarop bewoners voor elkaar zorgen, bijvoorbeeld door informatie te delen, elkaar te helpen en samen te werken.

Dit boekje laat zien welke invloed de films van de Stadsreporters hebben op de buurt en op de bewoners. U kunt zelf kiezen hoe u het boekje leest. Aan het begin van dit boekje vindt u een visuele **systeemkaart**. Deze kaart laat zien hoe verhalen collectieve zorg kunnen stimuleren en kunnen bijdragen aan gezondheid en welzijn. De kaart volgt twee groepen: de Stadsreporters die de films maken en de bewoners die ze bekijken. Elke stap op de kaart is een moment waarop een verhaal kan zorgen voor meer begrip, contact of actie.

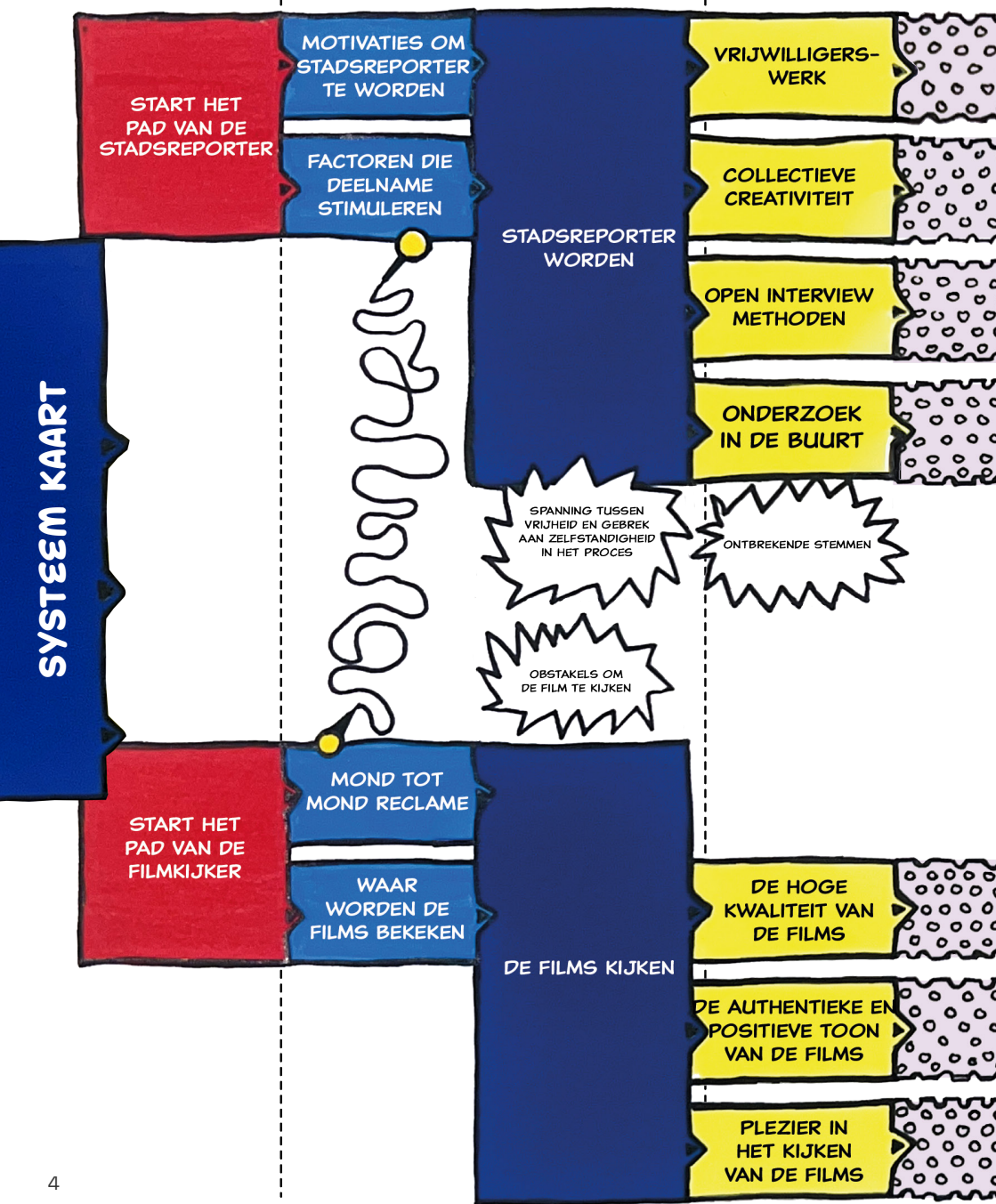
Op de volgende pagina's wordt elk onderdeel van de kaart verder uitgelegd. U vindt er ook korte **strips** die het onderzoek tot leven brengen. De teksten in de strips zijn gebaseerd op echte uitspraken van bewoners die meededen aan het project.

Tot slot vindt u een **samenvatting** van de belangrijkste inzichten. Daarin leest u wat het onderzoek heeft opgeleverd en wat dit kan betekenen voor de toekomst van de buurt en daarbuiten.

START

VAN VERHALEN

NAAR COLLEC

TIEVE ZORG

TOT GEZONDHEID EN WELZIJN

SAMENWERKEN

WELZIJN EN GEZONDHEID
VAN STADSREPORTERS

PRATEN ZONDER
OORDELEN

MEER DURVEN
PRATEN

WORD EEN ONTDEKKINGSREIZIGER

ZICH INZETTEN VOOR
MENSEN DIE HULP
KUNNEN GEBRUIKEN

STADSREPORTERS
VERSPREIDEN HET
VRIENDELIJKHEIDS
VIRUS

VERBINDING IN DE BUURT

INFORMATIE
KRIJGEN

EEN POSITIEVE BLIK
VOOR BUURTBEWONERS

TRANSFORMEERT
EN ACTIVEERT
HET PUBLIEK

HET VERHAAL

I. STADSREPORTER WORDEN

MOTIVATIE OM STADSREPORTER TE WORDEN

De motivaties om Stadsreporter te worden hangen vaak samen met pensionering, arbeidsongeschiktheid of werkloosheid. Mensen willen niet thuis blijven zitten: ze hebben extra tijd, willen iets zinvol doen en ergens aan bijdragen. Zonder werk missen zij vaak structuur en een gevoel van identiteit. Dit kan leiden tot eenzaamheid, verveling en het gemis van sociale contacten. Daarnaast speelt de behoefte aan een creatieve bezigheid een belangrijke rol.

FACTOREN DIE DEELNAME STIMULEREN

Deelnemen aan vrijwilligerswerk zoals Stadsreporters wordt makkelijker wanneer het initiatief toegankelijk is voor alle leeftijden, deelname flexibel en vrijblijvend kan, de sfeer sociaal en prettig is, het werk inhoudelijke verdieping biedt (zoals het maken van straatreportages en het vastleggen van bewegend beeld) en het dichtbij huis uitgevoerd kan worden, zodat het ook voor mensen met beperkte mobiliteit goed bereikbaar is.

2. VERGADEREN

COLLECTIEVE CREATIVITEIT

Deelnemers leren praktisch door te experimenteren met technologie, zoals microfoons en opnameapparatuur.

Samen bedenken de deelnemers ideeën en verhaaltjes, geïnspireerd door wat zij zelf interessant vinden, uitgaande van het uitgangspunt dat iedereen creatief is.

SAMENWERKEN

Stadsreporters werken samen met een diverse groep mensen buiten hun eigen bubbel (cultuur, leeftijd, karakter).

SPANNING TUSSEN VRIJHEID EN GEBREK AAN ZELFSTANDIGHEID IN HET PROCES

Onafhankelijk werken zonder initiatiefnemers is lastig, waardoor het proces soms rommelig verloopt (zonder notulen, ideeënlijst of filmpplan). Enerzijds wil men dat het filmproces gestroomlijnder verloopt; anderzijds biedt de rommeligheid ruimte voor loslaten. Veel deelnemers waarderen de vrijheid en flexibiliteit: er is tijd om te kletsen, nieuwe ideeën te ontwikkelen en spontane, informele opnames te maken.

3. SURINAAMSE KOOKCLUB

VRIJWILLIGERSWERK

Stadsreporters ontdekken een leven buiten de commerciële wereld, gericht op wat er in de buurt gebeurt en op hun eigen vaardigheden, wat een nieuwe fase opent met ruimte voor vernieuwing en ontdekking.

4. HET BUURTHUIS

ONDERZOEK IN DE BUURT

Stadsreporters ontdekken wat er in de buurt te vinden is – op zoek naar de “pareltjes” van de wijk.

WORD EEN ONTDEKKINGSREIZIGER

Stadsreporters ervaren vreugde wanneer ze leuke dingen buitenshuis ontdekken en “uit hun vertrouwde omgeving” stappen.

**ZICH INZETTEN VOOR
MENSEN DIE HULP
KUNNEN GEBUIKEN**

Door verder te durven lopen, nieuwe plekken binnen te gaan (bijv. buurthuizen) en contacten te leggen met anderen, ontdekken ze nieuwe winkels, organisaties en mensen.

Stadsreporters ontmoeten mensen die eenzaam zijn of geen internet hebben, bieden hulp bij problemen en besteden aandacht aan armoede én wederzijdse steun in de buurt.

5. HALLO!

OPEN INTERVIEW METHODEN

- De interviewtechniek geeft mensen ruimte om uit zichzelf te praten.
- Een herkenbaar vest te dragen vergemakkelijkt contact.

PRATEN MET VREEMDE ZONDER OORDELEN

Stadsreporters leren gesprekken met vreemden te voeren en te luisteren, culturele verschillen te begrijpen via straatdialoog en vooroordelen tegen andere culturen te verminderen.

MEER DURVEN PRATEN

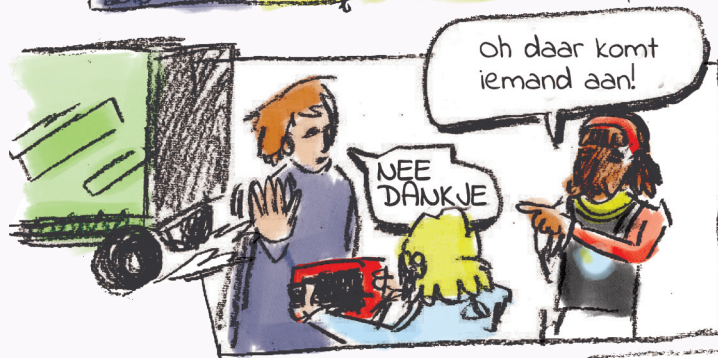
Door Stadsreporter te zijn, voelen ze zich legitiem en krachtig tegenover vooroordelen van anderen, en wordt het makkelijker om te praten.

NIET GEÏNTERVIEWD

In sommige gevallen blijven er vooroordelen: sommige mensen willen niet door bepaalde Stadsreporters worden geïnterviewd.

6. OP STRAAT

DE HOGE KWALITEIT VAN DE FILMS

Het werk van de Stadsreporters wordt positief beoordeeld: de films zijn van goede kwaliteit, professioneel, interessant, en leerzaam. Ze informeren over lokale initiatieven, belichten problemen en oplossingen, geven aandacht aan mensen die zich inzetten voor positieve verandering in de buurten geven inzicht in wat bewoners belangrijk vinden.

DE AUTHENTIEKE EN POSITIEVE TOON VAN DE FILMS

- De films laten de mooie en positieve kanten van de wijk zien.
- Stadsreporters volgen hoe de buurt verandert, zowel qua mensen als stedelijke ontwikkelingen, en ontdekken de verhalen, geschiedenis en betekenis van objecten, gebouwen of projecten. Ze letten op wat voor bewoners belangrijk is en spreken met buurtbewoners die iets te vertellen hebben. De films worden gemaakt door “echte” mensen en laten zien wat er écht in de buurt gezegd en ervaren wordt, in tegenstelling tot officiële verhalen.

ONTBREKENDE STEMMEN

Sommige buurtstemmen, bijvoorbeeld van mensen die in armoede leven, blijven mogelijk onvermeld. Bovendien hebben sommige mensen bezwaar tegen het in beeld zijn, en is de privacywetgeving ingewikkeld.

7. DE KIJKERS

Dit is echt een leuke manier van gewoon de realiteit laten zien.

Dit is eerlijk en rechtdoor

Door dit te zien, denk je ineens, oh, ik wist helemaal niet dat die mevrouw dat deed.

Je kan echt zien dat ze betrokken en enthousiast zijn aan hun gezicht.

EN DAT NOU, dat vind ik gewoon leuk om te zien wat ze allemaal doet

ook om te zien dat ze echt plezier er in heeft.

En het is toch wel dat je bij sommige filmpjes ook echt een beeld krijgt hoe het leeft hier.

Het geeft me wel een goed gevoel over de buurt.

Dat je echt denkt van, oh, ja, dat is daar en dan daar moet ik een keer naartoe.

En toen stuurde mijn vriendin die over de Buurtkerken op en toen dacht ik, oh, daar zie ik mijn broer. Dus die heb ik naar mijn broer gestuurd.

Moet jij kijken wat voor filmpje ik nou binnenkrijg

Jij staat er ook op.

WAAR WORDEN DE FILMS BEKEKEN

- De films worden op YouTube, Salto of sociale media bekeken.
- De films worden tijdens locale screenings bekeken.
- De films worden door het stadsdeel en organisaties (intranet) gebruikt om te tonen wat zij hebben gerealiseerd.

OBSTAKELS OM DE FILMS MEER TE KIJKEN

Filmweergaven moeten nog groeien. Obstakels zijn dat sommigen er nog nooit van hebben gehoord en vragen waar de films te zien zijn. De films op Salto en YouTube zouden vaker bekeken kunnen worden; velen willen zich niet abonneren op Instagram of YouTube. Door taalbarrières wordt naar andere kanalen gekeken.

PLEZIER IN HET KIJKEN VAN DE FILMS

- Het is leuk voor de familie om te zien dat de Stadsreporter niet thuis zit.
- Het is gezellig om een film van iemand die je kent te krijgen en grappig om iemand die je kent in de film te zien.
- Het is leuk om te zien wat Stadsreporters doen: de zoektocht, het plezier en de tijd die ze erin steken, hun trots en betrokkenheid in de buurt, de diversiteit, de afwisseling van rollen en dat ze als een familie overkomen.
- Het is leuk om te zien hoe het hier in Amsterdam leeft, door de meningen van mensen en de herkenning van plekken in de buurt.

MOND TOT MOND RECLAME

Mond-tot-mondreclame is essentieel in dit systeem. Stadsreporters worden geworven via persoonlijke netwerken, zoals vrienden, kennissen, maatschappelijk werkers, lokale trainingsprogramma's en buurtcentra.

Ook de verspreiding en zichtbaarheid van de films verloopt via deze kanalen: Stadsreporters delen films en herinneringen via familie-, vrienden- en buurtapps of Facebookgroepen. Mensen kijken de films vooral als ze iemand erin kennen en sturen ze daarna door naar anderen die ook in de film voorkomen. Volgens velen is dit de meest effectieve vorm van (indirecte) promotie van activiteiten.

INFORMATIE KRIJGEN

Zowel Stadsreporters die de buurt verkennen als het publiek dat de films bekijkt, krijgen meer inzicht in buurtactiviteiten—wat er te doen is en hoe je er kunt komen—waarbij vooral gezamenlijke activiteiten interessant zijn.

VERBINDING IN DE BUURT

Op gevoelsniveau leren mensen in de buurt elkaar kennen en voelen ze de verbinding, de saamhorigheid. Op praktisch niveau zijn ze betrokken bij wat er speelt in de buurt.

TRANSFORMEERT EN ACTIVEERT HET PUBLIEK

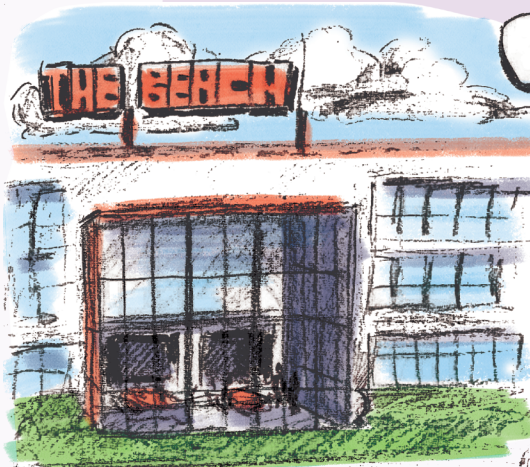
Films vergroten het bewustzijn over noodzakelijke veranderingen en over wie welke verantwoordelijkheid draagt—persoonlijk, collectief, gemeentelijk of van anderen zoals vrijwilligers. Ze motiveren bovendien tot actie: iets doen, anderen informeren en inspireren, of nieuwe oplossingen zoeken.

EEN POSITIEVE BLIK VOOR BUURTBEWONERS

Door films te kijken of als Stadsreporter mee te doen, krijgen inwoners een positievere kijk op de buurt. Dit helpt tegen de kritische houding van mensen die zeggen: “er is niks te doen”, vaak omdat onduidelijk is welke activiteiten er plaatsvinden, en vermindert gevoelens van irritatie en pessimisme.

8. MOENE OVERWINT HAAR STRESS

wat is het effect van grounding op stress?

Heb je tips om stress tegen te gaan?

wat is het verschil tussen een winterdepressie en 'gewoone' depressie?

we gaan nu kijken naar een korte film van de Stadsreporters dat mooi aansluit op het gesprek van zojuist.

Ik heb geen tijd meer om te stressen want als ik thuiskom is het al donker

Al mijn dagen zitten vol, hierdoor heb ik bijna geen stress. Alleen goede stress!

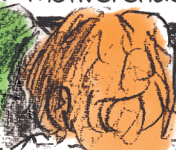

Ik had niet verwacht dat het zo mooi en interessant zou worden.

Het was een lang process en eerst dacht ik dat het lastig was om Moene te helpen maar met kleine stapjes heb ik haar zien groeien.

Nu staat ze in haar kracht maar er zit nogveel meer in! Dit is echt een motiverende film!

WELZIJN EN GEZONDHEID VAN STADSREPORTERS

Stadsreporters verbeteren hun gezondheid, zowel individueel als collectief, op meerdere dimensies van framework voor *Positieve gezondheid* ontwikkeld door het *Institute for Positive Health*:

- **Mentaal welbevinden:** verantwoordelijkheid en trots ervaren, minder eenzaamheid.
- **Zingeving:** spannend en opvallend dat anderen de filmpjes zien en herkennen; een individueel én gezamenlijk doel; leuk voor nieuwsgierige mensen met interesse in anderen.
- **Dagelijks functioneren:** structuur in het dagelijks leven ontwikkelen.
- **Kwaliteit van leven:** nieuwe ervaringen en contact met anderen.
- **Meedoen:** opener en socialer worden, taal leren, samen praten en gezelligheid ervaren; deelnemen aan een oordeelvrije groepsdynamiek met afwisselende rollen zoals filmen en interviewen.

PROJECT- EN ONDERZOEKSSAMENVATTING

I. PROJECTOVERZICHT

Dit project onderzoekt hoe participatief verhalen maken, samen met en voor bewoners, de collectieve zorg in buurten kan versterken. Collectieve zorg betekent: elkaar ondersteunen in het dagelijks leven, bijvoorbeeld bij sociale of gezondheidsproblemen.

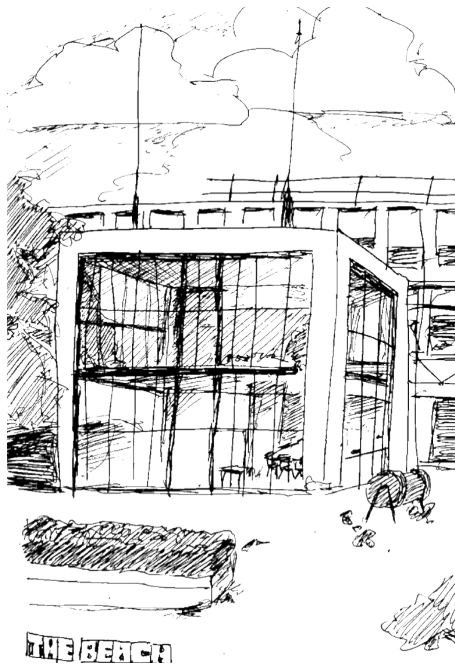
Het project was een samenwerking tussen de organisatie Stadsreporters, onderzoekers van de Hogeschool van Amsterdam (Creative Media for Social Change en Urban Vitality) en het buurtgezondheidsinitiatief G00 (Gezond en Ontmoet in Osdorp), gestart in 2025. Stadsreporters werkt in co-creatie met bewoners – onder wie senioren, werkzoekende jongeren en mensen met een lager inkomen – om positieve buurtinitiatieven vast te leggen in korte films.

Voor dit project werd in de Wildemanbuurt een nieuwe redactie gevormd. De deelnemers kregen training in interviewen, filmen en monteren. De trainingen vonden plaats in de Beach, een sociale ontmoetingsplek die een verbindende rol had binnen het project.

De Stadsreporters kozen zelf belangrijke thema's en maakten twee films met lokale partners in Amsterdam Nieuw-West:

- De Stadsreporters uit de Wildemanbuurt zoeken naar oplossingen voor het vuil op straat: over afval in de buurt,

Afbeelding 1: De Wildemanbuurt:

gezamenlijke verantwoordelijkheid, met **Circulair Wildeman** en een buurtprikactie.

- In de Wildemanbuurt: Moene overwint haar stress! een persoonlijk verhaal over stress en veerkracht, en over de rol van de Surinaamse kookclub en G00-activiteiten.

De films gingen in première tijdens twee G00-bijeenkomsten in de Beach. Daarna werden ze gedeeld via sociale media, de website van Stadsreporters, en de Amsterdamse lokale omroep SALTO.

Na de vertoningen zijn interviews en feedbackformulieren verzameld. Zo werd de impact op makers en kijkers onderzocht.

Om te begrijpen hoe verhalen verandering teweegbrengen, gebruikten de onderzoekers systeemdenken en systeemmapping. Zij onderzochten hoe mensen, relaties, activiteiten, emoties en gezondheid elkaar beïnvloeden. Zo werd zichtbaar hoe verhalen een kettingreactie in de buurt kunnen veroorzaken en collectieve zorg en welzijn kunnen versterken.

De inzichten zijn vertaald in de systeemkaart in dit boekje. De kaart is aangevuld met strips die de menselijke kant van de data laten zien.

Doelen van het project:

- **Maatschappelijk:** collectieve zorg in de buurt versterken via storytelling.
- **Methodologisch:** storytelling onderzoeken als systemische methode om impact te creëren, meten en zichtbaar te maken.

2. IMPACT OP GEZONDHEID EN WELZIJN

Stadsreporters ervaren een gevoel van verantwoordelijkheid, trots en nuttigheid. Ze krijgen opnieuw een doel, voelen plezier en opwinding bij het laten zien van hun films, en worden opener en zelfverzekerder in sociale contacten en het verkennen van nieuwe plekken. Het werk biedt structuur, routine en kansen om taal- en sociale vaardigheden te ontwikkelen. Het versterkt sociale verbondenheid,

vermindert eenzaamheid en bevordert collectief welzijn door gedeelde doelen, culturele uitwisseling en ondersteunende groepsinteracties.

Afbeelding 2: Stadreporter zijn versterkt sociale verbondheid

Kijkers leerden meer over activiteiten in hun eigen buurt, wat het idee doorbrak dat "er niets te doen is" en een positieve blik op de wijk gaf. Vooral de persoonlijke verhalen en de achtergrond van initiatieven werden gewaardeerd; bewoners herkenden de films als iets van henzelf en voelden dat de inzet van betrokken buurtbewoners werd gewaardeerd. De positieve en oprechte toon van de films versterkte gevoelens van trots, betrokkenheid en verbondenheid. Bovendien stimuleerden de films ontmoetingen en gesprekken tussen burens, waardoor het gevoel dat er

van alles gebeurt in de wijk werd vergroot en bekende gezichten — als reporters of geïnterviewden — plezierig werden herkend.

Afbeelding 3: Kijkers leerden over activiteiten in hun eigen buurt

3. HOE STORYTELLING COLLECTIEVE ZORG VERSTERKT

Op basis van het kader van Raap (2022) zijn drie werkzame mechanismen onderscheiden:

- **Herstel en onderhoud (Repair and Maintenance)**

Stadsreporters biedt een toegankelijke vorm van vrijwilligerswerk, vooral voor mensen die gepensioneerd zijn of om een andere redenen zonder baan zitten. Door lokale verhalen te maken, krijgen bewoners inzicht in activiteiten, diensten en steunmogelijkheden

in de buurt. Het filmproces creëert kansen om mensen te ontmoeten en te ondersteunen, terwijl het kijken naar de films deze zorg zichtbaar en inspirerend maakt voor de hele buurt. Zo reflecteert en versterkt storytelling dagelijkse zorgpraktijken, en motiveert het bewoners om kleine, ondersteunende acties te herkennen en zelf op te pakken.

- **Verborgene behoeften zichtbaar maken (Hidden Needs)**

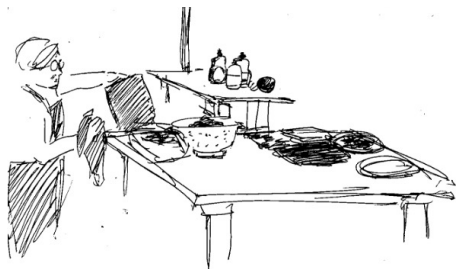
Door vrijwillige deelname ontdekken Stadsreporters de buurt en ontwikkelen zij nieuwe vaardigheden en ervaringen, vaak nadat ze formele werkrollen hebben verlaten. Dit betreft behoeften die in formele systemen vaak over het hoofd worden gezien. Het maken van films fungeert ook als informeel buurtonderzoek: lokale zorgen, kansen en talenten komen aan het licht. Zo helpt storytelling verborgene behoeften zichtbaar te maken voor zowel deelnemers als kijkers.

- **Zorgen met elkaar (Caring With)**

Storytelling bevordert ontmoetingen tussen mensen met verschillende achtergronden en helpt vooroordelen te verminderen. Stadsreporters en hun gesprekspartners ervaren een gedeeld gevoel van verbondenheid en betrokkenheid. Door de films te kijken leren burens elkaar beter kennen en raken ze actiever betrokken bij lokale activiteiten. Mond-tot-mond verspreiding van de verhalen versterkt dit proces, omdat zorg hier co-creatief

en relationeel wordt gedeeld, gebaseerd op vertrouwen, dialoog en wederzijdse erkenning.

Afbeelding 4: Bewoners raken betrokken bij buurtactiviteiten

4. WAT GOED WERKT IN PARTICIPATIEVE STORYTELLING

Storytelling versterkt collectieve zorg wanneer het:

- **Samen en in een diverse groep gebeurt** – rollen wisselen, samen de buurt verkennen en van elkaar leren vergroot sociale samenhang. De gebalanceerde structuur van de begeleiding, die een mix van sturing en vrijheid biedt, wordt door de deelnemers zeer gewaardeerd. Ze ervaren zo ruimte voor creativiteit, spontane opnames en het ontwikkelen van nieuwe ideeën.
- **Praktisch en leerzaam is** – deelnemers ontwikkelen communicatie-, digitale en vertelvaardigheden.
- **Lokaal en authentiek is** – verhalen door en over bewoners spreken aan en tonen de kracht van de buurt.

- **Toegankelijk en vrijwillig is** – informele, niet-verplichte bijeenkomsten op vertrouwde, lokale plekken verlagen de drempel om mee te doen.

Afbeelding 5: Verhalen over en door bewoners

- **Identiteit versterkt** – de zichtbare rol en het vest van Stadsreporter geven erkenning en zelfvertrouwen.
- **Van goede kwaliteit is** – de professionele kwaliteit van de films trekt aandacht en behoudt betrokkenheid, dankzij co-creatie met ondersteuning tijdens het filmen en montage door de Stadsreporters-professionals.
- **Via mond-tot-mond verspreid wordt** – persoonlijke netwerken bereiken bewoners effectief.

Deze lessen zijn bruikbaar voor professionals in wijkontwikkeling, publieke gezondheid, stadsplanning en sociaal werk.

Afbeelding 6: Persoonlijke netwerken bereiken bewoners effectief

5. KANSEN VOOR MEER IMPACT

Er waren ook beperkingen:

- Het opbouwen van een stabiele nieuwe redactie in een wijk vergt tijd.
- Sommige stemmen uit de buurt waren minder zichtbaar.
- De films zouden meer zichtbaarheid kunnen krijgen.
- Langetermijneffecten op gezondheid zijn niet formeel gemeten.

Aanbevelingen:

- Vergroot inclusie, bijvoorbeeld met alternatieve vormen zoals tekst, illustratie of gespreksbijeenkomsten om culturele en taalbarrières te overbruggen.

- Vergroot zichtbaarheid. Volgens de bewoners kan dit door meerdere kanalen te gebruiken, andere uitzendtijden op Salto, posters, lokale schermen, lokale kranten en samenwerking met bijvoorbeeld communicatiestudenten.
- Continueer de voortdurende inzet van de initiatiefnemers om de zelfstandigheid van de redacties te versterken, terwijl het informele karakter en de kwaliteit van de films behouden blijven.
- Doe vervolgonderzoek naar langetermijneffecten en analyseer filminhoud op gezondheid en zorgdynamiek.

Afbeelding 7: Verhalen geven bewoners een positieve blik op de buurt.

6. METHODOLOGISCHE BIJDRAGE

Storytelling werkte in dit project zowel als interventie als communicatiemiddel.

Door interviews, thematische analyse en systeemmapping te combineren, werd zichtbaar hoe verhalen doorwerken tussen individuele ervaringen, collectieve zorgpraktijken en buurtwelzijn.

De visuele systeemkaart, ontworpen door een student van de Hogeschool van Amsterdam, is gecombineerd met strips van een student van ArtEZ. Deze combinatie maakt complexe systeeminzichten begrijpelijk en bruikbaar voor professionals, vrijwilligers en bewoners. Deze aanpak noemen wij systemische storytelling (Talgorn, 2021).

7. CONCLUSIE

Verhalen, gemaakt door en voor bewoners, versterken collectieve zorg.

Stadsreporters ontwikkelden creatieve, communicatieve en digitale vaardigheden, breiden hun sociale netwerk uit en ervoeren verbeterde welzijn. Kijkers kregen inzicht in lokale initiatieven, wat trots, betrokkenheid en inclusie versterkte. Een belangrijke kracht van Stadsreporters is het maken van professionele films met een positieve en authentieke blik op de buurt.

Storytelling blijkt niet alleen een communicatiemiddel, maar ook een manier om collectieve zorg te activeren

en complexe stedelijke gezondheidsdynamiek zichtbaar te maken.

Afbeelding 8: Stadsbewoners ontwikkelden communicatieve vaardigheden

Het project bracht bewoners, Stadsreporters, lokale organisaties en HvA-onderzoekers samen als mede-makers. Volgens het Quadruple Helix-model werkten vier partijen samen: bewoners als verhalenmakers, publieke organisaties voor werving en steun, kennisinstellingen voor onderzoek, en cultureel-maatschappelijke organisatie voor initiatief, training en productie. Deze samenwerking zorgde voor wederzijds leren en voor impact die geen enkele partij alleen had kunnen bereiken. Door systeendenken, participatief filmen en visuele verbeelding te combineren, biedt het project een herhaalbaar model voor verbonden, inclusieve buurten. De verhalen gaan door, en daarmee ook de mogelijkheid tot blijvende verandering.

“Wat ik zelf zie, en dat vind ik zelf heel mooi, is dat de Stadsreporters die filmpjes maken. Die zie je heel trots vertellen over wat ze gemaakt hebben. Dat is wat ik zo leuk vind. Ze zijn actief betrokken bij de buurt. Je stelt vragen, je leert dingen. Je kan het zien als een gezin. Ik weet nu ook meer wat leuk is, en die zoektocht zit door de wijk heen. Dat vind ik leuk. Mijn woordkeuze: dat is AT5-waardig. Je wordt daardoor wel aan elkaar gelinkt.”

Een bewoner.

“Het gaat vaak om de positieve dingen. Negatieve dingen kun je heel veel vinden; over positieve dingen praten mensen niet zo gauw. Natuurlijk is er op het ogenblik heel veel negatief, in de hele wereld, dus je moet naar de positieve stukjes gaan zoeken. Voor ons gevoel zijn we nu heel goed bezig om de positieve dingen naar voren te brengen. En dat er overal leuke dingen te doen zijn, en dat buurthuizen allemaal leuke dingen hebben. Ik vind het anders een dood systeem. Als ik alleen maar beelden ga filmen, dan is het voor mij iets dood. Wat het juist levend maakt, zijn de verhalen erachter: de betekenis die mensen er zelf aan geven. Het wordt iets van de buurt, iets levends.”

Een Stadsreporter.

DANKWOORD

Wij willen alle Stadsreporters en bewoners bedanken die met hun verhalen, ideeën, tijd en inzichten hebben bijgedragen aan dit project. Hun openheid en betrokkenheid vormden de basis van dit werk.

Ook danken wij de mensen van GOO (Gezond en Ontmoet in Osdorp) voor hun inzet en samenwerking. Daarnaast bedanken wij de lokale partners in de buurt die hebben meegewerkt aan de films en bijeenkomsten.

Een bijzondere dank gaat uit naar de Beach als ontmoetingsplek en verbindende kracht binnen het project.

PROJECTTEAM

Stadsreporters

- Mirna Ligthart (initiatiefnemer)
- Andrea Knight

HvA-onderzoekers

- Elise Talgorn (projectlead)
- Djie-Han Thung (researcher)
- Sandra Mul (GOO-coördinator)

Grafisch ontwerp

- Maaïke Schoute

Comic

- Julian van Teijlingen (tekening)
- Djie-Han Thung (verhaal)
- Elise Talgorn (kleur en tekst)

CONTACT

Voor vragen over dit project kunt u contact opnemen met:

Elise Talgorn – e.c.v.talgorn@hva.nl

Mirna Ligthart – mirna@stadsreporters.nl

Alle films kunnen worden bekeken op

www.stadsreporters.nl

FINANCIERING

Dit project werd gefinancierd door het **HvA Center of Expertise Urban Vitality**

